

Αλλ' οὐ δυνάμει δείλαι' εὔδειν, δακνόμε-
 νῳ
 Ὑπὸ τῷ δαπανῆς. καὶ τῷ φάτνης. καὶ τῷ
 χρεῶν,
 Διὰ τουτονὶ τῷ ὄν. ὁ δὲ, κόμωλ' ἔχων,
 Ἰππάζεται τε καὶ ξυωεικέυεται.
 Ονειροπολεῖ δ' ἵππους. ἐγὼ δὲ ὑπόλλυ-
 μαι,
 Ορεῶν ἀγρουσαν τὴν σελλύλω εἰκάδας.
 Οἱ γὰρ τοκοὶ χρεῶσιν ἀπὲρ πάλυχρον,
 Καίφερε τὸ γεαμματεῖον. ἴν' ἀναγνώλα-
 βῶν,
 Οπόθεις ὀφείλω, καὶ λογιώμαι ὅν τό-
 κοις.
 Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω. Δώδεκα μναῖ Πα-
 σία.
 Τοῦ, δώδεκα μναῖ Πασία! τί ἐχρησά-
 μως;
 Οτ' ἐπειάμω τὸν Κορπατίαν. οἴμοι τὰ-
 λας.

A At non queo miser ego somnum capere ocu-
 lis:
 Ita me impense, & prae sepe & debita lanci-
 nant,
 Hunc propter filium. Sed ille comam inte-
 ritum
 Alii, equitat, aurigatur, atque insuper e-
 quos
 B In somno somniat: dum ego pereo miser.
 Nam video Lunam iam adducere vigesi-
 mas,
 Et usuras procedere. Puer, heus, cape
 Lucernam, & profer huc tabulas, ut mox
 sciam,
 Quibus, & quot debeam, & usuras ut surri-
 tem.
 Sine videam, quid debeam. Duodecim
 Minas Pasiae: hui, duodecim Minas Pasiae!
 C At in quem usum? cum Corpatiam emerem: heu
 mihi!

Σχόλια. Αλλ' οὐ δυνάμει. ἀλλ' ἐκ' ἑσπέσι μοι ὕ-
 πνος. εὔθως ἢ καὶ πῶς αἰτίαν ἐπιφέρει τοῦ μὴ δυνάσασθαι
 καθύδου. Δείλαιος. ἀδελφός, κακοδαίμων. Δακ-
 νόμενος. διοχλούμενος ὑπὸ τῷ ἵπποτροφίας ἀνα-
 λωμάτων. δοκεῖ γὰρ δαπανηρὸν εἶναι ἵππους ἀφαιρεῖν. ὁ-
 περ καὶ τῇ λακωνικῇ προσέζευκται κατάρας. καὶ γὰρ δη-
 λῶς ἴππο οἱ λακωνοὶ ἐν κατάρας ἔδειξαν μέρει. τὸ
 δὲ δακνόμενος ἐλάβην, ὅτι τῷ αὐτῷ κατακεκλεισται εἰ-
 σω τῶν σρωμάτων καὶ τῶν περιελημάτων. τὸ δὲ χρεῶν
 νῦν περιπασιόν. δηλοῖ γὰρ τῶν ὀφλημάτων. εἰρηκε δὲ
 δὴ τῶν κόρων δαπάνων ἢ τυλίξει τὰ δεσμά τῶν χόρ-
 του, ἵνα ἐξῆς καὶ ἀκολούθως τῇ φάτῃ ἐλέγχει δοκῆ. Ο
 δὲ κόμωλ' ἔχων. ἐκώμων γὰρ οἱ περὶ ἵππων ἔχοντες.
 καὶ τῶν ἵππων. Μὴ φθονῆθ' ἡμῖν κομῶσι μὴ δὲ ἀ-
 φες λεγῆσι μῆρις. Ἰππάζεται τε καὶ ξυωεικέυεται. ἵ-
 νῦν μὴ ὅτι κέλῃτος, νῦν δὲ ὅτι ξυωεικίδος ἀρματός ὁ-
 χούμωρος ἀνω καὶ κάτω βακχεύει. ξυωεικίδος, τὸ μὴ
 πῶς ἀρμα, ἀλλ' ἐκ δούρι ἵππων σῖνως ὁ νῦν δι-
 φρον καλοῦ μῆρι. τὸ δὲ ἵππάζεται, οὐχ ἀπλῶς χρεῖαν
 περὶ ἵππων ἔχειν, ἀλλὰ τὸ ὅτι ἐνὸς ἵππου ὀχέεται ἢ
 οὕτως ἵππεύεται ὁ νῦν κέλῃ καλοῦσιν. Ονειροπο-
 λεῖ δ' ἵππους, καὶ τοῖς ὄνειροις ἵππους ἀεινοεῖ. τυτέ-
 σιν οὕτω προσέτικε τὸ παράματι, καὶ οὕτω περὶ ἵπ-
 πους ἐσπούδακεν, ὡς καὶ καθύδων τὰ ὄνειρα τὰ περὶ
 ἵππων ὄρα. τὸ ὄνειροπολεῖν ἢ καὶ ὄνειροπτεῖν αὐτῇ δι-
 ειλύχην, ὅτι τὸ μῆρι ὄνειροπολεῖν, ὅτι τῶν ἐνύπνιων ὀ-
 ράντων, τὸ δὲ ὄνειροπτεῖν, ὅτι τῶν νυκτῶν αὐτομάτως ἀ-
 φιέντων γόνον, ὅπερ τῶν ἰσίων ἐκτόπως συμβαίνει, δό-
 ξασι τῶν παιδικῶν σῖνῶναι. Ὁρῶν ἀγρουσαν τὴν σε-
 λλύλω εἰκάδας. ἢ ὅτι μὴ εἰκάδα ὀμῶν καὶ φροσεγ-
 γίζει τῇ τειανῆδι καὶ τῶν δανείων οἱ τόκοι αὐξάνονται, ἢ
 ὅτι αἱ μυσικαὶ δαπαναὶ ὑπὲρ χρονον, οἱ Ἀπιοὶ δὲ τῶν εἰ-
 κάδας πηδωτικῶς λέγουσιν. ἀλλως. ἐπειδὴ σελλή-
 νη ἐν ἡμέραις εἰκοσιπέντε τελείται, τὰ δὲ καὶ τῶν εἰκοσιπέν-
 τε ἐγγυε, ἐξιδόν τῶν ἐπιτῶν τέλει τῶν σελλύλων οἱ τόκοι, ὅτι
 ἴππο εἰκάδας εἶπεν. ἢ τὸ εἰκάδας μὴ νοεῖ δὲ μόνον εἰ-
 κοσιπέντε, ἀλλὰ καὶ δὲ τῶν ἐξῆς. τῶν γὰρ ἑνεκα, πλη-
 θωτικῶς εἶρηται. Ἀπτε πάλυχρον. αὐτὰ πάν-
 τὰ παρεγκλήματ' ὅτι. δὲ γὰρ τὸ οἰκίτῳ τὰ φροσα-
 χθέντα ποῖται. ἀφ' αὐτῶν τὸ λυχρον, καὶ δούω τὸ βε-
 βλίον, ἐπειδὴ καθορᾶν ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ οὕτω λέγειν τοῦ

δανεισῶς. Δώδεκα μναῖ Πασία. ἴππον ὡς ἵππο-
 ἀφρον καὶ ἀφρορῆσαν τὴν οὐσίαν παρεσιγήαγε, χα-
 εἰνῶς ἢ τούτου νῦν μνημονεύει. ἐπειδὴ αὐτὸς δὲ ἵπ-
 ποτροφίαν δοκεῖ δυσχεῖν. τοῦ δὲ δώδεκα μναῖ. ἴπ-
 πο παρεγκλήματ' ἐφίσησιν, ὡς ἀφρορῆν ἴππου
 πῶς αἰτίαν εἶτα ἀναμνησθεῖς, τὰ ἐξῆς ἐπαράγει. δὲ δώδε-
 κα, μὴ λάβης εἰς τὸ ἔξωθεν τὸ ἑνεκα ὡς οἴονται τινες.
 ἀλλ' ἐστὶν ἡ ἰσάυτη γῆρικὴ φροσ τὸ μναῖ. τὸν κο-
 πατίαν. κοπατίας ἵππους ἐκάλου, οἷς ἐγκησφρα-
 το τὸ κροχέον, ὡς ἀμφοράς, τοῦς ἐγκησφρα-
 το τὸ γὰρ σὺ τὸν χαρασόμενον, σάν ἐλεγον. αἱ ἢ χαρά-
 ξεις αὐτὰ καὶ μέχει τῶν νῦν σῶζον ἢ ἢ τοῖς ἵπποις, σῖν-
 ζευγῶν γὰρ τῶν ἐσ, τὸ γῆμα τῶν ἀειθμοῦ δυνά-
 νοεῖται, οὐ φροσ εἶναι τὸ κ. καὶ τῶν γραμματικῶν, οὕτω
 διδασκεῖ. ἢ καλεῖται κοπῶσα ἐνεκήκοντα. τινες ἢ κο-
 πατίαν ἐξηγήσαντο, τὸ κοπῶσα καὶ κοιλάνοντα ἴππῶν
 τὸ ἐδαφος, οὐδ' ἐν ὄντως ἵπποτιθέμενοι. οὐ γὰρ βουκεσ-
 λους ἵππους καλοῦ μῆρι. ἴππο τὸ μορῶν τοιαύτῳ αὐτῶς
 ἔχειν, ἀλλὰ δὲ τὸ ἔτος ἐγκησφραχθεῖ, ὡς ἢ ἀλεξάν-
 δρε τῶν Μακεδόνος ὁ ἵππος ἴππο, ὅς τελευτήσαντος τῶν Βε-
 κεφάλε, ἀλεξάνδρειαν ἐκίλισεν, ἐν τῶν οἰον ἀπὸ τῶν ἀρετῶν χα-
 εἰζόμενος πόλιν.
 BISE TVS. Α μέχρι τῶν ἐσ τῶν παλαῖν χολιασῶν εἰ-
 ρηθ' ἡμερῶν ἐξ ἀσφῶν. ἵνα ἢ ταῦτα φανερώτερα
 εἶναι, αὐτὰ τῶν παλαῖν σημείων χαράματα ἀφῆσιν
 ἐκδῆκτα. ἐν ἢ τέτοις τῶν παλαῖν ἰσά. ἐν μῆρι, ἴππο τὸ
 χάρμα τῶν, ἢ καλῶς ἔχειν ἐπὶ ὄντων γὰρ πλεόν-
 των τούτου τοῦ γράμματος χαραγμάτων, ἐκείνο
 δεῖ ἐκλέγειν, ὅπερ μάλισα φροσθεῖ, ἢ γοῦς. Δεῦτε-
 ρον δὲ, τοῦ ἀειθμοῦ τοῦ ἐνεκήκοντα δηλονότι ση-
 μείον, ὅπερ ἀνω κείται μὴ τὸ γράμμα καὶ πῶς τῶν πα-
 λαίτερον κοιλῶ χρεῖαν οὕτω δηλονότι μῆρις, φρο-
 γείδα δὲ οὕτω, ἢ ὡς σχηματίζονται τούτου τὸ ση-
 μείον, ὅπερ ὁ χολιασῶν εἶναι τοῦ κ καὶ τοῦ σ συ-
 κείδα. εἰ γὰρ τούτου τὸν διπλοῦν χαρακτήρα
 ἢ φροσθεῖς ἐξῆς, εὐρήσεις καὶ τοῦ κ καὶ τῶν
 ἀειθμοῦ τοῦ ἐνεκήκοντα σχηματισμόν. τοῦ μῆρι
 καὶ σῖν ζευγμένως γράψης Κ. τοῦ δὲ ἀει-
 θμοῦ, εἰ διαμετρίως, οὕτω, ἢ, ἀλλὰ τούτου τὸ
 σημεῖον, ὅπερ ὅμοιον τῶν, οὐ φροσθεῖται, ἀλ-
 λά μετατρίθεται εἰς τὸ καὶ πῶς τῶν κοιλῶ ἀειθμοῦ
 L ij.